

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 24. Mandatum a Cardinale Noaillio tandem promulgatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

„p. æfatæ Constitutioni sensus prædictis Sæc. XVIII.
 „explicationibus contrarios affingere A.C. 1720.
 „audeant „

„Damnamus quoque omnes libellos tam scriptos, quam impressos hucusque pro dicti libri vel proscriptarum propositionum defensione editos, vel edendos contra Constitutionem, præfatasque explicationes, & præcipimus sub pœnis in jure statutis, ut omnia ejusmodi exemplaria mox ad nostram Curiam deferantur, & ut præfata Constitutio *Unigenitus*, explicationes, nostrumque Mandatum ad acta Episcopalis Curiæ referantur, & ut in omnibus Tribunalibus Ecclesiasticis juxta ea procedatur, & cuncta hæc, ubicunque opus fuerit, prælegantur, & publice affigantur. Datum Parisiis in nostro Palatio Archiepiscopal Anno 1720. die secunda Augusti.„

§. XXIV.

Mandatum tandem a Cardinale Noaillio promulgatum.

Quamprimum Regis edictum, uti me-
 minimus, sanctioris Senatus ta-
 bulis fuerat insertum, mox Regni Admi-
 nistrator nullum non movit lapidem, ut
 Cardinalem Noaillum ad publicandum
 suum mandatum, quo se Constitutio-

*Vit. Card.
Noaill. t. I.
pag. 71.*

M m 5 nem

Sæc. XVII). nem acceptasse testaretur, tandempe-
A. C. 1720. moveret. Hic vero una ex parte Regis Regentisque indignationem veritus, ex altera autem hypocrisis & inconstantiae opprobrio sibi a suis objecto exasperatus, quo se verteret, ac quidem statueret, nesciebat: nunc acceptationem a se factam revocare decernit, mox in vulgus spargit, se suum mandatum non prius editurum, donec octoginta Episcopi se pacificatione accessisse, proprio chirographo & sigille testati fuerint, paulopost declarabat, se mandatum suum publici juris facere, haud posse, nisi prius Regis declaratione seu edictum Parlamenti Parisini tabulis fuerit insertum. Incassum Regni Moderator per Franciæ Cancellarium Noaillio opposuit, declarationem sanctioris Senatus acta fuisse relatum, proin Parlamenti tabulis eam inferre supervacaneum fore: Institit enim Cardinalis, ac ipsimet Regenti expofita necessariam esse Parlamenti auctoritatem, quia Pontifex pacificationem secundam flocci habiturus esset, nisi illius executionem Parlamento committantem noverit, nec etiam Episcoporum rabies refrænari posset, nisi vigeat illud Tribunal, cui ejusmodi furiosos ac declinationis transgressores puniendi auctoritas data sit, & ipse Parisiensis Clerus ob

ob Parlamenti exilium, & Sanctioris Sæc. XVIII.
Senatus ignaviam irritatus, magis ad- A. C. 1720.
huc alienus ab acceptanda pacificatione
Regisque declaratione redderetur. Post-
quam vero precibus etiam minæ fue-
rant additæ, & annuente Regni Mo-
deratore Episcopi jamjam per publicas
sanctiones sefe a Noaillii & appellantium
communione segregare parabant, tan-
dem Cardinalis suum mandatum, quo
Constitutionem acceptabat, suoque chi-
rographo jamjam die vigesima octava
Octobris firmaverat, eadem die coram
Rege, totaque Aula, ac demum die
decima septima Novembris in omnibus
Parisinæ Urbis Ecclesiis publici juris
fieri jussit, quo facto etiam die quarta
Decembris Parisiense Parliamentum Re-
gis declarationem ad acta retulit. Haç
Cardinalis submissione Rex, Regni Mo-
derator, Franciæ Episcopi, omnesque
recte sentientes, post tam diuturnam
non minus quam noxiā dissensionem
tandem optatam pacem universæ Ec-
clesiæ redditam fuisse haud dubitabant,
præcipue postquam ad Noaillii exem-
plum P. San - Marthanus Congrega-
tionis S. Mauri Generalis Præpositus
encyclica epistola omnibus sibi subditis
significaverat, quod ipse pacificationi
accessisset, proin & ceteri haud ultra
in suis monasteriis resisterent, sed actis
Deo

Sæc. XVIII. Deo gratiis pro pace & tranquillitate
A. C. 1720. post tot turbas & tumultus restituta
perfectæ submissionis & profundæ ve-
nerationis vinculum cum summis Po-
tificibus innovarent, seque erga eorum
decreta dociles exhiberent. Pariter
Generalis Præpositus Congregationis
S. Genovæ, & quidam Monachi &
S. Dionysium suas appellations re-
carunt: Ipse etiam Rex secretioris Se-
natus Decreto postrema Decembris de
Senecensis, Montpessulanis, & Bolog-
nensis Episcoporum mandata, quibus
Mirapicensis Episcopi appellationi sub-
scriperant, tanquam summo Pontifici
atque Episcopis injuriosa, & Ecclesiæ
paci, ac Regiæ auctoritati contraria
suppressit, præcepitque, ut deinceps
appellationum innovations juxta Re-
giam declarationem die quarta Augu-
editam pro nullis, irritisque habere-
tur, & Provinciarum Rectores hujus
Regii edicti executionem ubique urg-
rent, non obstantibus, si quæ interpo-
nerentur, appellationibus, quarum co-
gnitionem Rex sibi soli, suoque Sena-
tui reservavit.

§. XXV.

*Summi Pontificis judicium de inita ha-
pacificatione.*